

මූල පිටුවට පිවිසීමට මතෙන [click](#) කරන්න

සැබෑ සිහියෙන් උපතා විනය වේ මැයි අගතා

ගෞතම සම්බුද්ධ ශාසනය ඇතිවෙලා, අතීතයේ දඬුවම් තලයේ තරුණ, මධ්‍යම, වැඩිහිටි වයස්වල බලකාර, නිලකාර, සාමාන්‍ය, දුගි දුප්පත් පවුල්වල දරුවන් පැවිදි භාවයට පත්වී ශාසනතලය ඒකාලෝක කලේ ශාසනය තුළ කිසිදු විනයක් පනවා නොතිබියදීය.

වසර 20 ක් පුරාවට අතන්ත අපරමාණ පිරිසක් නිව් සැතපුනේ විනය පැනවීමකින් තොරවිය. ඒ උන්වහන්සේලා තුළ සිහිය, සතිය, නිවීම කෙරෙහි ඇති චිරයය නිසාය. එහෙත් කාලිනව බිහිවූ සතිය, සිහිය දුර්වල හික්ෂුන්වහන්සේලා නිසා විනය පැනවීමට ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේට සිදුවිය.

විනය පැනවූයේ සතියෙන්, සිහියෙන් තොරව තම අරමුණ, පරතිපදාව අමතකවූ ස්වාමීන්වහන්සේලාට සතිය, සිහිය ඇතිකිරීමටය. ඒ තුළින් අනාගත ශාසන පැවැත්ම උදෙසාය. සමාධිය, පරඥාව තබා අවම වශයෙන් ශිලය තුළවත් හික්මීමට අසමත්වූ හික්ෂුන් නිසා විනය පැනවීමට සිදුවූ බව විනය කාරණා විමර්ශනය කිරීමේදී වැටහේ. එහෙයින් විනය කවුරු උදෙසාද යන්න පැහැදිලිය. එහෙත් ඔබ තුළ නිවීම උදෙසා අවංකභාවය, චිරයය අධිෂ්ඨානය ඇති නම් මූල වසර 20 තුළදී ශාසනයේ හික්ෂුන් වහන්සේලා හික්මුණේ යම්සේදී ඵලසෙ හික්මීමට වර්තමානයේදී හික්ෂුවට කිසිදු බාධාවක් නොමැත. නිවීමේ සැබෑ මඟ ඇත්තේ තමා තමා නිති පනවාගැනීමකින් තොරව ස්වභාවික සිත, කය, වචනය හික්මවා ගැනීම තුළය. සිහිය සතිය පවත්වාගනිමින් සැබෑ මධ්‍යම පරතිපදාව තුළ ඔබ හික්මෙන්නේ නම් ශාසනය ආරම්භවී මූල වසර 20 තුළදී මෙන් ඔබටද

සැබැම බුදුමග යන බුදුපුතෙක් විය හැක. ඔබ විනය ගැන ගැටමේන් පිටත්වන්නේ නම් එයට හේතුව ඔබේ ශිලය ශක්තිමත් භාවයක් නැතැයි ඔබ තුළ ඇති සැකය නිසාය. ඔබ විනය දැඩි ලෙස රකින්නේ යැයි විනයට ඇලෙමින් පිටත්වන්නේ නම් එයද කළෙසේ ධර්මයකි. මහේදි මානිකය ඇතිවීම ස්වභාවිකය. නිරතුරුවම තමා තුළින් වරදක් සිදුවුණාය යන සිතිවිල්ලද, තමා නිවැරදි වුණාය යන සිතිවිල්ලද යන දකෙම තුළ ඇත්තේ ඇලීම සහ ගැටීමය. මෙය නිවන් මඟ අතරමං කරන සියුම් ස්ථානයකි. ශිලයෙන් ශක්තිමත්ව සමාධිය ඇතිකර ගනිමින් ඔබ අනිත්ය වශයෙන් සියල්ල දකිමින් පිරිසිදුව වඩවාගන්න. එවිට ඔබට ඉබේම ඔබ තුළින්ම විනය රුකේවී. ශිලයෙන් පිරිහමේන් විනයේ සරණ නොයන්න. නැවත නැවත වැරදි කරමින් නිවැරදි වීම ශාසනය රුකිමේ පිරිසිදුව විය හැකිය. එහෙත් එය සැබෑ නිවන් මඟ නොවේ. මොනායම් හෝ ආකාරයකින් සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය රුකිම අති ශරණීය වූ පුණ්‍ය කර්මයකි. ඒ ගැන තර්කයක් නොමැත. නිවන් මඟේ හික්මන්නොට ඔහු අවංක නම් සතිය, සිහිය තුළින් විනය ස්වභාවිකව ඇතිවෙනවා මිස එය ආයාසයක් ගෙන ඇතිකරගන්නක් නොවේ.

විනය, සතිය, සිහිය යනු තුන් නිවුන් දුටු සේය. සතිය සිහිය ඔබ ලඟ තිබෙන්නේ නම් ඒ ඔබ ලඟ තිබෙන්නේ විනයයි. සතිය සිහිය ඔබෙන් ගිලිහී ගිය විට විනයද ඔබෙන් ගිලිහී යනු ඇත. ඔබට හොඳි උදාහරණයක් කියන්නම්. හික්සුවකට හිසකසේ සහ රුච්ච වනේ වශයෙන් බැම විනයට පටහැනි නැහැ. සතිදකෙකට මාසයකට වරක් හිසකසේ බානවා. දින දකෙ තුනකට වරක් රුච්ච බානවා. නමුත් ඔබ විනය, පොතපිටි අතහැරපු එක හික්සුවක් ඉන්නවා. උන්වහන්සේ හිස රුච්ච සතියකට වරක් එකටමයි බාන්නේ. වනේ වශයෙන් බාන්නේ නැහැ. සතියක් රුච්ච වවාගෙන ඉන්න එක කතෙකට පිරිසිදුය. නමුත් අදාළ හික්සුවට එය පිරිසිදුයක් නොවේ. මන්ද උන්වහන්සේ හික්මන්නේ ශාසනයේ විනය පැනවීමට පරෙ තිබූ ශාසන වර්යාවේ නිසා. එම හික්සුන් වහන්සේ දැඩිව කියනවා මගේ අමාමැණි සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ පිටමානව සිටියදි කිසිම දවසක හිස රුච්ච වනේ වශයෙන් දින දකෙකදි නොකැපූ බව. මනේන මේ

පරිපූරකයෙන් තමා සැබෑ නිවන් මඟ හික්මිය යුත්තේ. ඔබේ රුචික ඔබට පරිනාමයක් වන්නේ ඔබ කණ්ණාඩියකින් මුහුණ බලනවා නම් පමණයි. ඔබ කණ්ණාඩිය අතහරින්න. එවිට රුචික ඔබට අතහැරේවි. විනයකින් තොරවම ඔබත් හික්මේවි. මේ සියලුම සත්‍ය සහ සිහිය මතේම අවංක බවද අවශ්‍යමයි.

අනිප්පතිය රාජගිරියේ අරියඥාණ හිමි